

وزارت فرهنگ ایالت نیدرزاکسن

مراقبت از فرزند من در مهد کودک
اطلاعاتی برای والدین کودکان
درباره مراکز نگهداری و مراقبت از کودکان در ایالت
نیدرزاکسن

Niedersachsen.
Klar.

مهد کودکها و دیگر مراکز نگهداری از کودکان چه

- امکاناتی ایجاد میکنند؟ 4
- ما بعنوان خانواده چه انتظاراتی میتوانیم داشته باشیم؟ 5
- چه طرحهای آموزشی پیگیری میشوند؟ 6
- طریقه آموزش به فرزند من؟ 8
- بازی به عنوان وسیله آموزشی 8
- رشد عاطفی و آموزش های اجتماعی 9
- رشد درک 9
- بدن – تحرک - سلامتی 10
- زبان و تکلم 10
- توانایی های عملی روزمره 11
- درک مفاهیم پایه ای ریاضی 12
- زیبایی شناسی 12
- طبیعت و محیط زیست 13
- سوالات اخلاقی و دینی 13

از کجا میتوانیم اطلاعات بیشتری کسب کنیم؟ 15

والدین گرامی،

کودکان از بدو تولد شروع به یادگیری میکنند و جهان اطراف خود را کشف مینمایند. شما، به عنوان والدین، از همان ابتدا فرزند خود را در این مسیر همراهی کرده و به عنوان الگوهای مهم، الهامبخش و راهنمای یادگیری او عمل میکنید. در ادامه این روند، مراقبت و آموزش کودکان در مراکز رسمی نگهداری از کودکان به بخش تقریباً بدیهی از فرآیند رشد آنان تبدیل شده است. مؤسسات نگهداری از کودکان و مراقبتهای روزانه وظیفه قانونی دارند که رشد کودک را به سمت شخصیتی خودمختار، مسئولیتپذیر و اجتماعی هدایت کنند، آموزش و تربیت در خانواده را حمایت نمایند و به شما، به عنوان والدین، کمک کنند تا کار، تربیت فرزند و مراقبت خانوادگی را بهتر با یکدیگر هماهنگ کنید.

آموزش، مراقبت و تربیت کودکان در مراکز نگهداری و مراقبتهای روزانه، نخستین مرحله از سیستم آموزشی ایالت نیدرزاکسن را تشکیل میدهد و بر اساس قانون مهد کودکهای نیدرزاکسن (NKITaG) دارای مأموریتی آموزشی و تربیتی مستقل است که بر مشارکت اجتماعی برابر و فراگیر همه کودکان تأکید دارد.

برنامهی راهبردی آموزش و تربیت در دوره های ابتدایی مراکز نگهداری از کودکان در نیدرزاکسن و همچنین دستورالعملهای تکمیلی آن، از جمله "آموزش و تقویت زبان" و "کار با کودکان زیر سه سال"، این مأموریت آموزشی را مشخص کرده و به عنوان مبنایی برای فعالیتهای آموزشی در مراکز نگهداری از کودکان در نیدرزاکسن مورد استفاده قرار میگیرند.

هر مرکز نگهداری از کودکان، اجرای مأموریت آموزشی خود را در چارچوب یک برنامهی آموزشی مستقل تعریف میکند. روند یادگیری فرزند شما در حوزه های مختلف آموزشی توسط کارشناسان آموزشی به طور منظم مشاهده و ثبت میشود تا در فرآیند حمایت فردی از کودک و طراحی محیطهای یادگیری مورد استفاده قرار گیرد. از طریق گفتوگوهای روزمره ("گفتوگوهای در لحظه") و همچنین جلسات منظم بررسی پیشرفت کودک، اطلاعات لازم دربارهی روند رشد و پیشرفت فرزندان در اختیار شما، به عنوان سرپرست کودک، قرار خواهد گرفت.

همکاری میان شما، به عنوان والدین، و مراکز آموزشی در قالب یک شراکت آموزشی و تربیتی، نقشی اساسی در همراهی موفقیتآمیز کودک در مسیر رشد و همچنین در ارتقای کیفیت آموزش در مهدکودکها و مراکز مراقبت از کودکان دارد.

با این بروشور اطلاعاتی، میخوام شما را تشویق کنم تا از فرصتهای موجود در مراکز مراقبت از کودکان برای مشارکت و آموزش فرزندانان بهر همدن شوید. این بروشور به شما کمک میکند تا اطلاعات و راهنماییهای لازم را در مورد آنچه که کودک شما در این مراکز تجربه خواهد کرد و نوع حمایتهایی که دریافت میکند، به دست آورید.

با احترام،

Julia Willie Hamburg

جولیا ویلی هامبورگ

وزیر آموزش و پرورش ایالت نیدرزاکسن

© MKK/brauers.com

مراکز نگهداری از کودکان چه امکاناتی ایجاد میکنند؟

مشترکاً بهترین راه را برای حمایت از کودک انتخاب میکنند.

برای بوجود آوردن محیط آموزشی مناسبی که در آن کودک احساس امنیت داشته باشد، رعایت مقررات، توجه به چارچوب و برنامه های روزمره و روابط با مربیان در مهد کودک و دیگر مراکز نگهداری اهمیت خاصی دارد.

کودک باید با احساس آرامش و امنیت با محیط مهد کودک آشنا شود و روابط جدیدی پیدا کرده و این ارتباطات را عمیق تر کند. کودکان در عین رشد و تقبل مسؤلیت های جدید فراوانی که در سر راه آنها قرار دارد، نیاز به همراهی بزرگسالان قابل اعتمادی در کنار خویش دارند که آنها را صمیمانه در مراحل آموزشی مختلفی که در پیش دارند حمایت کنند.

هر چقدر سن کودکان کمتر باشد، نیاز آنها نسبت به تکرار عادات روزانه بالاتر است (امکانات بازی، تغذیه، خواب) و همچنین اشخاص مورد اعتمادی، که آنها در کنارشان احساس آرامش و امنیت کنند.

درمهد کودک و دیگر مراکز نگهداری، کودکان با دنیای جدیدی آشنا میشوند که با کنجکاوی به کشف آن میپردازند. در این حال با همراهی مربیان در طول رشدشان، از تأثیرات و تجربیات مناسب سن خود در محیط آموزشی جدید بهره مند میشوند.

آنها با کودکان دیگر آشنا شده و دوستانی پیدا میکنند و همچنین با مربیان خویش در مهد کودک یا دیگر مراکز تربیتی ارتباط برقرار میکنند.

امکان این را به مادران و پدران میدهد تا ارتباط و آشنایی با خانواده ی کودکان دیگر

ز آنجایی که فقط آوردن و بردن کودکان این امکان را ایجاد نمیکند که تمامی موارد را مورد بحث و گفتگو قرار داد، توصیه میشود از قبل، برای گفتگو و تبادل نظر با مربیان مهد کودک یا مراکز روزانه ی مراقبتی وقت بگیرد تا در آرامش کامل در مورد رشد و پیشرفت فرزندان با آنها مشورت کنید.

امکان این را به مادران و پدران میدهد تا راجع به رشد و تربیت فرزندان خود تبادل نظر کنند. مربیان مهد کودکها و مراقبین محلهای نگهداری کودکان بعنوان افراد متخصص جهت مشاوره و حمایت با شما همکاری خواهند کرد. والدین و مربیان، نقش آموزشی و تربیتی مشترکی دارند. آنها با اعتماد متقابل، مشترکاً کودک را در حین رشد همراهی میکنند. این به نفع کودکان است که بجز والدین، افراد قابل اعتماد دیگری هم، در حالی که آنها مشغول کشف دنیای جدید و عبور از دروازه های رشد هستند همراهیشان کند.

مرتباً والدین کودکان با مسؤلین مهد کودک درباره روال زندگی فرزندشان در خانه و همچنین در مهدکودک تبادل نظر میکنند و

ما بعنوان خانواده چه انتظاراتی میتوانیم داشته باشیم؟

پدر و مادر نزدیکترین افراد در زندگی کودک و بهترین متخصص برای تشخیص نیازهای فرزند خود هستند. بهمین دلیل تبادل نظر معتمدانه و باز والدین با مربیان و مسؤلین، زیر بنای همه ی مراحل آموزشی در مهدکودک و دیگر مراکز پرورشی روزانه میباشد.

جدا شدن از فرزند برای اکثر والدین هم در ابتدا سخت است. لازم است که شما هم راجع به نگرانیات از رفتن فرزندان به مهدکودک بطور باز یعنی بدون احساس خجالت صحبت کنید. فرزند شما زمانی در مهدکودک احساس اعتماد پیدا میکند و به بازی و آموزش سرگرم میشود، که شما هم به نقش تربیتی مربیان آنها اعتماد پیدا کرده باشید.

با هر تجربه مثبت و هر اتفاق جالبی که باعث کشف و شناخت این دنیای جدید یعنی مهدکودک میشود، کودک احساس اعتماد بیشتری پیدا خواهد کرد. در ابتدای ورود کودک به مهد کودک و تا زمانی که کودک به محیط جدید عادت کرده باشد بهترین کمک به کودک، والدین و مربیان این است که والدین و مربیان مشترکاً در مورد مشاهدات خود و برای برنامه ریزی آینده کودک با اعتماد متقابل با یکدیگر تبادل نظر و گفتگو کنند.

همچنین پس از پایان مرحله ی عادت، تبادل نظر باز و دائم والدین با مربیان در امور تربیتی روزمره، پاسخگوی نیازهای فردی کودک با در نظر گرفتن تجربیاتش میشود.

ورود به مهد کودک و یا یک مرکز آموزشی روزانه، قدم بزرگ جدیدی در زندگی یک کودک است. برای عادت به محیط جدید در مهدکودک یا دیگر مراکز مراقبت روزانه، باید خود کودک، والدین و مربیان قدم به قدم با هم خو گرفته و ارتباطاتشان را عمیقتر کنند. روند و قواعد روزمره شبیه به هم از نظر تربیتی باعث این میشوند که کودکان راحتتر به محیط جدید عادت کرده و مسیر رشد خود را دنبال کنند.

پدر و مادر میتوانند تأثیر بزرگی در عادت دادن کودکان به محیط جدید داشته باشند، بطوری که از آنها بخواهند و تأکید کنند که با اشخاصی که هنوز برای کودک غریبه هستند ارتباط برقرار کرده و کنجکاوی آنها را تحریک کنند تا آشنایی ایجاد شود. در طول مرحله ای که کودک به محیط جدید عادت میکند والدین به کودک میآموزند که کودک میتواند به کمک و حمایت مسؤلین و مربیان مهدکودک اعتماد کند.

برنامه ها و روال روزمره در محیط مهدکودک و دیگر مراکز نگهداری روزانه از کودکان میتوانند در خانه هم موردی برای صحبت و گفتگو باشند. برای عادت دادن کودکان به این محیط جدید، والدین میتوانند با کودک راجع به خبرها و آموخته های کودک صحبت کنند، اشعار و ترانه های آموزش داده شده را با آنها بخوانند و یا کتاب های مصوری که با موضوعات مهدکودک مربوط هستند با کودک نگاه کنند.

چه طرح‌های آموزشی پیگیری میشوند؟

هر کودکی از دیدگاه جنسیت، شخصیت و ریشه‌های اجتماعی و فرهنگی، شرایط خاص خودش را دارد. هر کودکی با شخصیت منحصر به فرد خود تجربه‌ای جدید در کار تربیتی و آموزشی روزمره‌ی مهد کودک و دیگر مراکز آموزشی کودکان است.

مهدکودکها و دیگر مراکز روزانه نگاهی از اطفال، موظف به توجه به شرایط سنی و مراحل رشد فردی یکایک کودکان بوده و از هر کودکی بر حسب شرایط سنی و رفتاریش مراقبت و حمایت میکنند. بخصوص تجربیات نشان داده که گذراندن آخرین سال در مهد کودک، نقش مؤثری در آمادگی ورود کودکان به دبستان داشته و باعث تسهیل ورود به این مرحله جدید میباشد.

برنامه آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش در ایالت نیدرزاکسن وظائف کلیه مهدکودکها و دیگر مراکز روزانه‌ی نگاهی از کودکان در ایالت نیدرزاکسن را مشخص کرده و اهداف بخشهای آموزشی و زمینه‌های تجربی و پرورشی را از دیدگاه تربیتی در بین گروهها تعیین میکند. همچنین مراکز یا خانه‌های روزانه نگاهی از کودکان بطور یکسان طبق این طرح در زمینه‌های آموزشی و پرورشی عمل میکنند.

در حالی که نگاهی از کودکان در خانه‌ها و مراکز روزانه مراقبتی لازمه‌اش رابطه نزدیک مابین والدین و مربیان است و در آن والدین و مربیان مستقیماً توافقات خاصی میکنند از کودکان در مهد کودک، بطور گروهی و بدون این نوع توافقات مستقیم نگاهی از میگرد و نام نویسی کودک در مهد کودک قراردادی است که با یک سازمان یا نهاد بسته شده و به نسبت تعداد کودکان، از آنها بطور گروهی و توسط دو تا سه مربی مراقبت میگرد.

مربیان مهدکودکها و مراقبین مراکز روزانه آموزش و نگاهی از کودکان، توجه به علائق و استعدادهای تک تک کودکان داشته و به نسبت امکانات آموزشی که در اختیار دارند از این امکانات استفاده میکنند. مربیان در نظر دارند که هر کودکی با اطمینان خاطر و با کنجکاوی به بازی و یادگیری سرگرم باشد.

برنامه‌ی آموزشی مراکز نگاهی از کودکان به ما اطلاعاتی راجع به امکانات پرورشی این مراکز میدهد و همچنین الگویی عملی از کارهای تربیتی ما مسؤولان است و والدین کودکان را در انتخاب نوع این مراکز راهنمایی مینماید.

عملکرد مهدکودکها و مراکز نگاهی از کودکان با واضحیت به والدین کودکان توضیح داده شده و نکات و مقررات برنامه‌ی روزانه‌ی مراکز برای والدین کاملاً تشریح میگردند. این برنامه، اطلاعات کافی در اختیار والدین میگذارد تا مشخص باشد که کودک و والدین او چه انتظاراتی از مهدکودک یا مرکز میتوانند داشته باشند و توضیحی از چگونگی عملی سازی برنامه‌های آموزشی در مهد کودک و یا مرکز روزانه نگاهی از کودکان است.

زیربنای اجرایی یک برنامه آموزشی تخصصی، مشاهده و جمع‌آوری اطلاعات در مورد پیشرفت کودکان است.

از طریق مشاهدات خاصی، مربیان وضعیت رشد و پیشرفت کودک را ثبت کرده و زمینه‌های علاقه و استعداد کودک را تشخیص داده و سعی میکنند کودک را در همین زمینه‌ها تشویق و پشتیبانی کنند.

مشاهدات و اطلاعات و انعکاسات جمع‌آوری شده‌ای که مربیان بدست آورده‌اند تحریر و نگاهی میشوند.

جمع‌آوری این اطلاعات منبعی برای تبادل نظر با والدین و راهنمایی آنها جهت حمایت و پیشرفت فرزندان آنهاست. همچنین این ابزاری جهت تضمین کیفیت و تداوم پیشرفت عملکردهای آموزشی است.

مهدکودکها از روشهای مختلفی و با ابزارهای گوناگونی جهت تشکیل پرونده‌های اطلاعاتی استفاده میکنند. این زیربنایی برای برنامه‌ریزی حمایت فردی از کودکان بوده و ملاقات مرتب والدین با مربیان باعث میشود که آنها مشاهدات و تجربیات خویش را درباره پیشرفت کودک متقابلاً ابراز کنند.

روشهای آموزشی خاص کودکان

بازی به عنوان روش آموزشی

بازی نیز نوعی آموزش است. کودکان در حال بازی در دنیای خود غرق میشوند. در حال بازی کودکان فعال و مبتکر میشوند. آنها یاد میگیرند به تنهایی چیزی را کشف کرده و خود را با آن مشغول کنند. آنها با همه حواس خود، خود را با چیزی که توجهشان را جلب کرده سرگرم میکنند. کودکان در حال بازی با ساده ترین چیزهای روزمره و اشیائی که توجه آنها را جلب میکند ایده های خود را دنبال کرده و با آزمایش و تمرین، تواناییها و دانستیهای خود را افزایش میدهند.

کودکان برای بازی کردن نیاز به وقت، محیطی امن و همراهی فرد بالغی در کنار خود دارند که با مهربانی آنها را به بازی تشویق کرده در صورت نیاز در حل مسائل از آنها حمایت کند. مربیان و مراقبین مراکز آموزشی کودکان با کودکان در حالی که مشغول بازی میباشند همراهی و گفتگو میکنند. آنها با کودکان در حال بازی با سؤال و جواب تشویق به تماس با کودکان دیگر کرده و از این طریق در آموزش زبان و در ایجاد روابط اجتماعی حمایت ویاری میکنند.

یکی از روشهای مهم آموزشی، روش بازی بطور آزاد است که با این روش کودکان به تنهایی وبدون راهنمایی بزرگتران خود رامشغول و وادار به یادگیری میکنند. بدینوسیله کودکان به تجربیات ارزشمندی میرسند و احساس خودکفایی، اعتماد به نفس و اهمیت دادن به خود در آنها بالا میرود.

دستورالعمل آموزش ابتدایی، مرتبط به پیشرفت کلی کودک میشود و هدفش این است که کودکان در محیط روزانه آموزشی، تجربیات متنوعی داشته و بر مبنای تجربیات خود در هر زمینه بر توانایی های خویش افزوده ونیروی یادگیری خود را بالا ببرند. نیروهای متخصص در مهدکودکها و مربیان مراکز نگهداری، با ایجاد محیط جالب آموزشی و پرورشی، کودک را با همه حواس پنجگانه اش بطور کامل زیر نظر میگیرند. بدین طریق پیشرفت کودکان در سطوح مختلف آموزشی آزمایش میشود. در این محیط آموزشی مخصوص، به کودکان این اختیار داده میشود که به تنهایی خواسته های خود را بدست خود عملی سازند. این بعنوان محرکی برای کودک است تا او حس کنجکاوی و نیروی اکتشاف خود را مرتباً به چالش طلبیده و تقویت کند.

تشویق کودکان با برخوردی محبت آمیز به آزمایش و تمرین کارهایی جدید، به تنهایی وبدون دخالت دیگران به پیشرفت آنها کمک میکند. اینجا توجه به این نکته اهمیت دارد که به هر کودکی بارها این امکان داده شود که به تنهایی وبدون دخالت و حمایت اطرافیان بزرگسال، تواناییهای خویش را آزمایش کند.

رشد درک

بالا رفتن توانایی درک یا "شناخت" در کودکان روند بسیار پیچیده ای دارد و انعکاس آن بالا رفتن تواناییهای کودک است. بدینوسیله کودک تجربیات و آگاهیهای خود را به هم آمیخته وبتدریج مفاهیم غیر قابل لمس را تصویری کند و با نیروی درک خود ابعاد جدیدی را تشخیص داده و مورد استفاده قرار می دهد. یکی از روشهای کمک به قوه تشخیص در کودکان حمایت از آنها در یادگیری زبان در محیط روزانه تربیتی و گفتگوهایی است که کودک در حین بازی های کودکانه اش با دیگران دارد.

رشد احساسی و آموزشهای اجتماعی

ماجرها و تجربه ها در مهد کودک و دیگر مراکز آموزشی، کمکی به روی پای خود ایستادن کودکان است و باعث رشد شخصیتی آنها از نظر عاطفی و برخورد های اجتماعی شان میشود. ارتباط نزدیک با مربیان بزرگسال و حمایت شدن از طرف آنها باعث بالا رفتن اعتماد به نفس کودکان و در عین حال، رشد علاقه واحساسات آنها نسبت به کودکان دیگر می شود. کودک یاد میگیرد که چگونه احساسات خود را درک و بیان کند و چگونه بر احساسات خود تسلط پیدا کند. این همه روزه و در تمام محیطهای پرورشی به اشکال گوناگون اتفاق میافتد. نسبت به سن کودکان و با در دسترس گذاشتن انواع بازی و ایجاد محیط آموزشی مناسب، به کودکان این امکان داده میشود که تجربیات حسی، ارتباط و گفتگو، دنبال کردن ایده های خود و همچنین بازی کردن و همراهی با کودکان دیگر را یاد بگیرند. این باعث میشود که کودکان بیاموزند چه رفتاری هنگام اختلاف یا هنگام یأس باید داشت و چگونه باید در مقابل این احساسات عکس العمل نشان داد.

باید احساسات کودکان را جدی بگیریم و به آنها با نشان دادن عکس العمل و با حرف زدن درباره موضوعی که کودک را تحت تأثیر قرار داده در توجیح و درک این حس یاری کنیم.

بدن - تحرک - سلامتی

کودکان ماجراجو هستند. تحرک عاملی در بالا بردن تجربه ی کودکان و محرک اصلی پرورش در زمینه یادگیری و رشد جسمی و درکی کودکان است. مهد کودک و دیگر مراکز روزانه تربیتی کودکان به آنها این امکان را میدهند که کودکان در داخل و در فضای بیرون این مراکز جست و خیز و تحرک داشته باشند. تغذیه مناسب و رعایت امور بهداشتی هم نقش مؤثری در پرورش و رشد سالم کودکان ایفا میکنند.

زبان و تکلم

آموزش زبان از هنگام تولد آغاز میشود. به عنوان یک نیاز زیربنایی و جهت ایجاد ارتباط با انسانهای دیگر، کودکان زبان و یا زبانها را از افراد نزدیک خود یاد میگیرند. توانایی یادگیری زبان بطور غریزی در انسان وجود دارد. کمک به یادگیری زبان در آغاز کودکی قبل از همه از طرف پدر و مادر به عنوان الگوی زبانی به کودکان میشود. در محیط آموزشی مهدکودک یا دیگر مراکز مراقبت روزانه، مربیان الگوی آموزش زبان در کودکان می باشند. مربیان شرایط مناسب گوناگونی برای کودکان بوجود میآورند تا کودک توانایی تکلم خود را بالا برده و از لغات آموخته شده استفاده کند. آموزش زبان و کمک به یادگیری زبان در حال بازی، ترانه خوانی و از طریق خواندن کتاب صورت میگیرد.

آموزش ترکیبی زبان با روال روزمره یعنی کمک به کودکان در طول تمام فعالیتهای روزانه در محیط پرورشی و مطابق با رشد نسبی آنها

کودکان علاقه به تحرک دارند و باید به آنها اجازه داد که نیاز به جست و خیز خود را برآورده کنند. فضای در اختیار گذاشته شده در محیط آموزشی کودکان این امکان را برای آنها بوجود می آورد.

پیشرفت در یادگیری زبان در کودکان نوشته و ثبت شده و درحین دیدار با والدین کودک مطرح میشود و در صورت نیاز به یادگیری بیشتر به طور انفرادی، از کودکان در آموزش زبان پشتیبانی بیشتری میگردد. مربیان با کودکانی که وارد دبستان خواهند شد به آموزش علامات، حروف الفبا و آموزش اعداد پرداخته و آنها را برای یادگیری خواندن و نوشتن آماده میکنند.

در زندگی روزمره، به عنوان مثال هنگام وعده های غذایی در جمع، لباس پوشیدن، بازی کردن و یا در طول راه مهد کودک یا محل مراقبت روزانه از کودک، موقعیتهای بسیاری ایجاد میشوند که میتوان درباره اتفاقات افتاده با کودکان صحبت کرد و از این طریق به آنها در آموزش زبان یاری کرد. حضور در جمع و تکلم بدون تصحیح کردن و یا انتقاد از کودک این اهمیت را دارد که او تمایل خود را به زبان و حرف زدن از دست ندهد.

به کودکان باید زمان و امکانات کافی داد تا با تمرین و تقلید کردن بتوانند توانایی خود را در انجام کارهای روزمره سنجیده و بالا ببرند

توانایی انجام کارهای روزمره

کودکان علاقه مند و مجبور به این هستند که مستقل شده و روی پای خود بایستند. محیط های آموزشی روزانه نگهداری از کودکان از آنها با روش های مخصوصی در بالا رفتن این توانایی حمایت میکند. هنگام لباس پوشیدن، دست و رو شستن و یا غذا خوردن، به کودکان زمان لازم داده میشود که تواناییهای خود را با تمرین بالا ببرند.

آنها باید به تنهایی بیاموزند که زمانی هم که موفق به کاری نشدند دلیل موفق نشدن در آن کار احساس ناامیدی نکنند. بدین طریق کودکان یاد میگیرند که به تدریج موفق به انجام کارهای روزمره شوند. بدین ترتیب وابستگی کودکان به حمایت بزرگسالان مراقب کمتر شده و احساس مثبت استقلال یا خودکفا بودن را در خود بالا ببرند.

مربیان، والدین و کودکان متقابلاً احترام یکدیگر را حفظ کرده و آگاه بر این هستند که هر انسانی دیدگاه‌های خاص خود را داشته و یا صاحب عقاید دیگر است. شخصیت کودکان و آمادگی آنها برای زندگی اجتماعی در تقلید از اطرافیان خود شکل می‌گیرد.

سؤالاتی در مورد اخلاق و مذهب

ی کودکان از سنن پایین خود را با سؤالاتی درباره حیات و هستی مشغول می‌کنند و اختلافات و چالش‌هایی را تجربه کرده و احساساتی مانند غم، شادی و ترس را لمس و درک می‌کنند.

مربیان آموزش دیده در مراکز مراقبت روزانه به این سؤالات و مشکلات با دقت توجه می‌کنند. مربیان سعی می‌کنند در حین روخوانی داستان و یا مشاهده کتابهای تصویری و یا در حال گفتگو، صمیمانه و به شکل قابل فهمی به سؤالات مربوط به مسائل حیاتی، فرهنگی و دینی به کودک پاسخ دهند. بدین ترتیب به هر کودکی به نسبت تجربیات فردی اش کمک میشود که با آگاهی از وجدان درون خویش به بینش و عقاید دیگران با دیدی باز برخورد کند و عقاید دیگران را همچون عقاید خود محترم بشمارد.

ادیان پاسخگوی سؤالات زیربنایی و حیاتی هستند. این سؤالات میتوانند با در نظر گرفتن سن کودکان مطرح شوند. تفاوت گذاری ما بین بد و خوب، کودکان را از سنن بسیار پایین به خود مشغول میکند و در عین حال پیدا کردن پاسخ به این سؤالات هم چالشی برای مربیان و اشخاص نزدیک کودکان در مهدکودک و دیگر مراکز نگهداری از کودکان میباشد.

درک ابتدایی ریاضی

برنامه آموزشی روزانه در مهد کودک و بقیه مراکز، به کودکان موقعیتهای گوناگونی برای برخورد دائم و عملی با قوانین ریاضی میدهد. در حال بازی، غذا خوردن، نقاشی کردن و یا ساختن چیزی مسلماً کودکان با زمان و فضا، با اعداد و اندازه ها، تعداد و احجام و اشکال سر و کار دارند. مربیان بزرگسال، کودکان را به این تشویق میکنند که تجربیات و دانسته های خود را به هم پیوسته و برداشت خود را به آزمایش بگذارند و با کودکان دیگر نظرات خود را رد و بدل کنند.

در یادگیری حساب، به عنوان زیر بنای علم ریاضی بخصوص در شرایط عادی و روزمره میتوان کمک کرد. کودکان با شمردن و تشخیص اندازه ها به شکلهای مختلف آشنا میشوند و خودشان را با اشکال و ابعاد فضایی مشغول می کنند.

آموزش و شناخت زیبایی

از هنگام تولد، کودک از طریق حواس لامسه، شامه، چشایی، شنوایی و بینایی متوجه دنیای اطراف خود میشود. یعنی با همه حواس - وظیفه مهد کودکها و دیگر مراکز روزانه نگهداری از کودکان، ایجاد محیطی آموزشی است که این تجربه های حسی را تقویت کنند است. اینجا کودکان در عین شناختن ماده ها و اجسام مختلف، در محیط بیرون با جست و خیز و حفظ تعادل بدنی در هنگام بازی با وسایل ورزشی، هنگام رقص و آواز و همینطور نقاشی و ساختن کار دستی تجربه های خوبی میکنند و تشویق به بالا بردن قوه تخیل و خلاقیت خود میشوند.

بهترین راه یادگیری برای کودکان استفاده از همه ی حواس ۵ گانه، یعنی شنیدن، دیدن، لمس کردن، مزه کردن و بو کردن است. بهمین دلیل یک محیط خلاق که در آن به موسیقی، هنر و تحرک اهمیت داده شود محیط آموزشی مناسبی است که در آن کودکان با علاقه همه ی این حواس را از طریق تجربه تقویت میکنند.

سوالات و یادداشتها

از کجا میتوانیم اطلاعات بیشتری بگیریم؟

مشاورین متخصص مراکز دولتی امور کودکان و نوجوانان (Jugendamt) منطقه سکونت شما به تمام سؤالات، درباره مهد کودکیها و دیگر مراکز و اماکن روزانه نگاهداری از کودکان پاسخ خواهند داد.

متصدیان در منطقه مسکونی شما:

طرح‌های آموزشی و پرورش ایالت نیدرزاکسن و توصیه‌های تکمیلی آن به صورت پی‌دی‌اف و در صفحه اینترنتی وزارت فرهنگ موجود و به شکل بروشور قابل خریداری است. جهت اطلاعات بیشتر با آدرس زیر تماس بگیرید:

انتشار:

وزارت فرهنگ ایالت نیدر زاکسن

انتشارات و روابط عمومی

Schiffgraben 12, 30159 Hannover

E-Mail: pressestelle@mk.niedersachsen.de

www.mk.niedersachsen.de

bibliothek@mk.niedersachsen.de سفارش:

Fax: (05 11) 1 20 - 74 51

طراحی:

Visuelle Lebensfreude, Hannover

تصاویر:

Franz Fender,

زیرنویس تصاویر: Philipp von Dittfurt

حق انتشار: Presse- und Informationsstelle

der Niedersächsischen Landesregierung

چاپ:

oeding print GmbH

جولای ۲۰۲۰

استفاده از این بروشور و همچنین بقیه انتشارات دولتی، جهت تبلیغات حزبی و مبارزات انتخاباتی مجاز نمیباشد.